

Strijdplan Sociaal Domein

Volgens het credo:
"Zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig"

Inhoud

1. Vooraf	2
2. Aanleiding Strijdplan Sociaal Domein	2
3. Uitgangspunten	3
4. Acties tijdplan Wmo en Jeugdwet	4
5. Consequenties Strijdplan Sociaal Domein.....	8

1. Vooraf

In 2015 vonden drie grote decentralisaties plaats en werden gemeenten verantwoordelijk voor het uitvoeren van de Jeugdwet, de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) en de Participatiewet. Hierdoor werd het sociaal domein in één klap het grootste onderdeel van het gemeentelijk takenpakket, zowel financieel als inhoudelijk.

Het idee achter de decentralisaties is dat, doordat gemeenten dichter bij hun inwoners staan, hulp en ondersteuning sneller en beter geboden wordt. Het uitgangspunt is daarbij dat mensen zo veel als mogelijk meedoen in de maatschappij, zelfredzaam zijn en dat zij zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. De nadruk ligt op wat mensen zélf kunnen, al dan niet met hulp van mensen uit hun eigen omgeving of met hulp vanuit onze basisstructuur. Pas daarna komt de vraag of, en zo ja welke professionele hulp of ondersteuning nodig is.

In onze gemeente is dat uitgangspunt als volgt vertaald:

"Vragen van (kwetsbare) inwoners signaleren we tijdig. Samen lossen we deze vragen zo snel en goed mogelijk op, door breed te kijken naar wat nodig is. We hanteren daarbij het principe: ondersteuning zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig".

(bron: perspectiefnota 2020)

De decentralisatie van het sociaal domein had tevens tot doel dat het moest leiden tot minder hoge zorgkosten. Gemeenten werden verantwoordelijk voor deze nieuwe taken, maar moesten die taken met minder middelen uitvoeren. Vijf jaar na de decentralisaties blijkt dat de meeste gemeenten grote problemen hebben met het in bedwang houden van de kosten in het sociaal domein. Dat is ook in Oisterwijk het geval. En onze gemeente is daarin zeker geen uitzondering.

2. Aanleiding Strijdplan Sociaal Domein

Voor u ligt het Strijdplan Sociaal Domein. Een pakket aan maatregelen waarmee wij verwachten die verandering te realiseren die nodig is om de almaar stijgende kosten binnen het sociaal domein op zeer korte termijn te stabiliseren en terug te dringen. De reden dat wij op dit moment een Strijdplan Sociaal Domein hebben ontwikkeld, heeft te maken met:

1. Onze zorgelijke financiële situatie

Onze financiële positie baart zorgen. Zodanig dat dit per direct vraagt om maatregelen met een onmiddellijk effect. Dat geldt niet alleen voor het sociaal domein, maar in de volle breedte.

Door middel van de taskforce besparingen zetten we breed in op het herstellen van de financiële balans op korte en lange termijn. Het sociaal domein is één van de thema's waar de taskforce mee aan de slag is.

2. Sociaal domein als belangrijke oorzaak voor onze zorgelijke financiële situatie

Een belangrijke oorzaak van onze zorgelijke financiële situatie is het sociaal domein¹, waar de tekorten jaarlijks flink oplopen. Het kostenverloop voor de uitvoering van de Wmo en Jeugdwet laat voor onze gemeente sinds de decentralisaties het volgende beeld zien:

- **Wmo** - een stijging van de kosten: van plusminus €2.4 miljoen in 2015 naar plusminus €4.5 miljoen in 2019;

¹ Het gaat dan om de kosten ten aanzien van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning en de Jeugdwet.

- **Jeugdhulp** - een stijging in de kosten: van plusminus €5.5 miljoen in 2017 naar meer dan €7.5 miljoen in 2019².

Naar verwachting hebben we in 2020 een aanvullend tekort op het sociaal domein van €1,1 miljoen structureel per jaar. Via verbetermaatregelen jeugd binnen de regio Hart van Brabant, de doorontwikkeling van onze lokale toegang³ en diverse ombuigingsmaatregelen bij de begroting 2020 zetten we al volop in op het terugdringen van deze tekorten. Onze financiële situatie vraagt echter om acties met onmiddellijk effect. Dus is er meer nodig om de oplopende tekorten in het sociaal domein op zeer korte termijn te stabiliseren en terug te dringen. Met het Strijdplan Sociaal Domein denken wij daaraan te beantwoorden.

3. Uitgangspunten

Komen tot dit strijdplan was niet gemakkelijk. We hebben immers al vele acties uitgezet (zowel lokaal als regionaal) die moeten leiden tot een vermindering van de kosten. Waar dan te beginnen als je aanvullende acties wil inzetten met onmiddellijk effect? Bij het bepalen van de acties in het Strijdplan Sociaal Domein hebben wij de volgende uitgangspunten gehanteerd:

1. *We blijven hulp en ondersteuning bieden aan inwoners die dat écht nodig hebben*
2. *De transformatiegedachte is leidend*
We hebben acties geformuleerd die passen bij het principe uit onze PPN; 'zorg en ondersteuning zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig'.
3. *We 'schrappen' geen hulp en ondersteuning, maar schalen af naar onze basisstructuur*
De geformuleerde acties halen zogenaamde dubbelingen uit het brede palet aan voorzieningen dat wij in Oisterwijk hebben. We blijven hulp en ondersteuning bieden aan mensen die dat nodig hebben, maar sturen sterker op wat mensen zelf kunnen (en hun eigen verantwoordelijkheid daarin) al dan niet met behulp van hun omgeving en wat in onze basisstructuur beschikbaar is. Pas wanneer dat niet volstaat, wordt de mogelijkheid van een maatwerkvoorziening onderzocht.
4. *Zakelijkheid, beheersbaarheid en normalisatie als vertrekpunt voor de zorg, vinden we gerechtvaardigd in tijden van financiële nood*
Oisterwijk heeft een kwalitatief hoogwaardig voorzieningenniveau ten aanzien van hulp en ondersteuning. Er zijn vele zorgaanbieders en vele zorgproducten met een ruime keuzevrijheid voor inwoners. In tijden van welvaart is dit mooi, maar in tijden van financiële krapte is dit systeem niet langer houdbaar, want het maakt het duur. Willen we überhaupt zorg kunnen blijven bieden, is een zakelijke sturing noodzakelijk. Als we zakelijkheid en beheersbaarheid voorop stellen, kan het betekenen dat we afwijken van bepaalde landelijke richtlijnen en dat inwoners minder keuzevrijheid krijgen. Simpelweg omdat we anders de zorg niet kunnen blijven bieden aan de mensen die het nodig hebben. Daarnaast is normaliseren onze nieuwe norm. Het begrip 'normaliseren' verwijst feitelijk naar de vraag wat normaal is. Dat jeugdigen, ouders en volwassenen moeilijke perioden doormaken is normaal. Ieder mens heeft dat.

² De totale uitgaven over 2019 voor Jeugd en Wmo zijn een prognose. De definitieve cijfers worden opgenomen in de jaarrekening 2019. Bij Jeugd wordt de vergelijking vanaf het jaar 2017 gemaakt. Jaren ervoor waren de cijfers sterk vervuld. In 2018 heeft een finale afrekening plaatsgevonden over de jaren 2015, 2016 en 2017.

³ Bij de doorontwikkeling van de toegang gaat het er onder meer om dat we de toegang onder gemeentelijke regie willen onderbrengen.

Maar is de gemeente altijd verantwoordelijk voor een oplossing? En wat mag je verwachten dat jeugdigen, ouders en volwassenen hierin zelf ondernemen en dus ook zelf bekostigen? Met normaliseren zetten wij ook in op de beweging dat hulp vragen aan je directe omgeving de nieuwe norm is. Voor mensen die zonder hulp en ondersteuning niet verder komen, vinden wij dat we altijd een oplossing moeten blijven bieden. Maar bij zogeheten lichtere problematiek willen wij sterker dan voorheen kijken naar wat mensen zelf en/of met hulp van hun omgeving kunnen, waar voorzieningen uit de basisstructuur een rol kunnen spelen en pas als mensen dan nog steeds niet verder komen, we het inzetten van een maatwerkvoorziening onderzoeken.

Bij een strijdplan horen strijdbare acties; acties met effect en impact. Op basis van voornoemde uitgangspunten zijn we tot dit strijdplan gekomen. Inwoners die nu hulp en ondersteuning ontvangen op grond van de Wmo en de Jeugdwet, behouden vooralsnog de hulp. De acties gelden voor alle inwoners die zich nieuw melden met een hulp of ondersteuningsvraag en voor mensen waarbij de hulp en ondersteuning die zij ontvangen geëvalueerd wordt, omdat de looptijd van de ingezette zorg ten einde is.

4. Acties tijdplan Wmo en Jeugdwet

In onderstaande tabellen staan de acties beschreven. Tabel 1. bevat de acties die betrekking hebben op de Wmo en tabel 2. de acties die betrekking hebben op de Jeugdwet. Na de tabellen volgt een korte inhoudelijke toelichting op elk van de acties.

Alle acties uit dit strijdplan leveren gezamenlijk een geprognostiseerde besparing op van **€ 1.287.860,-** in 2020.

Deze geprognostiseerde besparing is berekend op een effectiviteit van zes maanden in 2020 (na implementatie vanaf 1 juli a.s.).

Tabel 1. Acties Wmo 2015		Norm	Prognose besparing
1	Pilot 'abonnementstarief afschaffen' ⁴	<i>Beheersbaarheid</i>	€ 198.860
2	Wmo begeleiding: lichtste maatwerkvoorzieningen opvangen binnen basisstructuur	<i>Normaliseren</i>	€ 40.500
3	Afschalingsopdracht van 30% aan toegang geven	<i>Normaliseren</i>	€ 300.000
4	Hoogste intensiteiten hulp bij het huishouden niet meer toekennen	<i>Zakelijkheid</i>	€ 89.000
5	Woningaanpassingen als algemeen gebruikelijke voorziening bestempelen	<i>Normaliseren</i>	€ 40.000
6	Het dwingend afgeven van primaat verhuizingen	<i>Normaliseren</i>	€ 41.000
7	Stoppen met standaard combineren van vervoer met dagbesteding	<i>Normaliseren/ zakelijkheid</i>	€ 300.000
8	Loskoppelen regiotalipas van het vrijwilligersvervoer	<i>Normaliseren</i>	PM⁵
9	Verkorte route regiotali 80+ terugdraaien	<i>Zakelijkheid en normaliseren</i>	€ 50.000
Totale mogelijke besparing op Wmo:			€ 1.059.360

⁴ Als statement richting het Rijk en de minister hiervan per brief op de hoogte stellen.

⁵ Omdat in onze systemen de regiotalipas en het vrijwilligersvervoer momenteel nog niet is losgekoppeld, kunnen we vooralsnog geen berekening maken van de mogelijke besparing.

Tabel 2. Acties Jeugdwet		Norm	Prognose besparing
1	Intensiteiten A en B binnen arrangementen 1 en 2 niet meer toekennen, maar verwijzen naar voorliggende voorzieningen	<i>Normaliseren</i>	€ 13.000
2	PGB tarieven verlagen van 90% naar 75%	<i>Beheersbaarheid</i>	€ 50.000
3	ADHD zorg naar de huisartsen in plaats van medisch specialist	<i>Beheersbaarheid</i>	€ 85.000
4	Vervoer jeugdhulp alleen toekennen als medische noodzaak kan worden aangetoond	<i>Zakelijkheid en normaliseren</i>	€ 21.000
5	Tegengaan van het rijgen van hulp	<i>Zakelijkheid</i>	€ 59.500
Totale mogelijke besparing op jeugd:			€ 228.500
Totale mogelijke besparing op Wmo:			€ 1.059.360
Totale besparingsmogelijkheid strijdplan 2020			€ 1.287.860

4.1 Toelichting acties Wmo

1. Pilot 'afschaffen abonnementstarief'

Voor maatwerkvoorzieningen vanuit de Wmo betaalden inwoners vóór 2019 een eigen bijdrage. De hoogte van deze eigen bijdrage was afhankelijk van het inkomen van de inwoner. Hoe hoger het inkomen, hoe hoger de eigen bijdrage die iemand betaalde. In januari 2019 heeft het Rijk een abonnementstarief ingevoerd voor de Wmo: één vaste bijdrage die voor alle inwoners gelijk is. Sinds de invoering van dit abonnementstarief zien we in Oisterwijk een enorme toename van het aantal aanvragen voor een Wmo maatwerkvoorziening. Ook voor inwoners met een hoog inkomen maakt het abonnementstarief het aantrekkelijk om een beroep te doen op de Wmo. We willen daarom starten met een pilot waarbij we het abonnementstarief niet langer hanteren, maar een inkomenstoets toepassen. Hiermee willen we enerzijds een signaal afgeven naar het Rijk over de consequenties voor gemeenten van het invoeren van het abonnementstarief. Anderzijds hopen we door het toepassen van een inkomenstoets de aanzuigende werking en daarmee de toename van het aantal Wmo aanvragen tegen te gaan. We zullen de minister per brief informeren over dit voornemen.

2. Afschalingsopdracht 30% toegang

Onze toegang is de plek waar mensen met een vraag om hulp of ondersteuning terecht kunnen. Het is ook de plek waar professionals, na uitgebreide intake en analyse, een indicatie voor een maatwerkvoorziening of een individuele voorziening op basis van de Wmo of Jeugdwet kunnen afgeven. Dit zijn duurdere voorzieningen dan de voorzieningen die binnen onze basisstructuur (vrij toegankelijk) beschikbaar zijn. Die willen we daarom ook alleen toekennen, wanneer de voorzieningen in de basisstructuur niet toereikend zijn. Oisterwijk kent een rijke basisstructuur die goed is toegerust om inwoners te ondersteunen bij lichte hulpvragen. We zien in de praktijk dat er inwoners zijn die zich bij de gemeente melden met niet alleen een hulpvraag, maar met al een specifieke maatwerkoplossing voor ogen. Terwijl voor een groot deel van deze mensen ook een goede oplossing binnen de basisstructuur gevonden kan worden. Onze regelgeving biedt op dit moment onvoldoende houvast om dit ook daadwerkelijk te kunnen doen. Vandaar de voorgestelde maatregel om 30% van de aanvragen voor maatwerk af te schalen naar onze basisstructuur en hierop onze verordening en beleidsregels aan te passen.

3. *Wmo begeleiding: lichtste maatwerkvoorzieningen opvangen binnen basisstructuur*
We hebben met een aantal gemeenten in de regio Hart van Brabant Wmo begeleiding ingekocht. Dat hebben we op een resultaatgericht manier gedaan. Dat houdt in dat onze toegang bepaalt wat het resultaat moet zijn van de begeleiding, maar dat aanbieders bepalen hoe ze tot dat resultaat komen. Deze manier van inkopen maakt dat er, met name bij de lichtere maatwerkvoorzieningen, (dure) ondersteuning wordt aangeboden die wij ook in onze basisstructuur (voor minder geld) beschikbaar hebben. Een voorbeeld daarvan is dagopvang als maatwerkvoorziening, of het gebruik van activiteiten met begeleiding in onze basisstructuur. Met deze maatregel, en bijbehorende verankering in onze lokale verordening, willen we het principe 'zo licht als mogelijk, zo zwaar als nodig' steviger verankeren.
4. *Hoogste intensiteiten hulp bij huishouden niet meer toekennen*
De hoogste intensiteiten hulp bij het huishouden hebben zo'n hoge bandbreedte, dat deze te groot is voor een eenduidige inzet van zorg. Onze sturingsmogelijkheden zijn hierdoor te beperkt. Door deze hoogste intensiteit te verwijderen, zoeken we naar andere mogelijkheden om de zorg vorm te geven. Zonder hierbij 'verlies' te lijden op de te hoge standaard.
5. *Woningaanpassingen als algemeen gebruikelijk bestempelen*
Inwoners kunnen een maatwerkvoorziening aanvragen bij de gemeente voor het aanpassen van hun woning wanneer dat ertoe leidt dat ze langer zelfstandig thuis kunnen blijven wonen. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om het drempelvrij maken van de woning. Maar is dat een verantwoordelijkheid van de gemeente of is het de eigen verantwoordelijkheid van mensen om hier zelf tijdig op te anticiperen? Met deze actie steken wij in op het principe 'normaliseren' en vinden we dat het levensloop bestendig maken van een woning hoort bij de normale levensloop. Vanuit elke levensfase verbouwen mensen hun woning, om deze passend te maken voor de behoefte. De levensfase waarin mensen ouder worden, valt hier ook onder.
6. *Het dwingend afgeven van een primaat verhuizing als goedkoopste adequate oplossing.*
Deze maatregel gaat specifiek over het plaatsen van trapliften in zowel koop- als huurwoningen. Een verhuisprimaat is een bindend advies van de gemeente waarin staat dat verhuizen als goedkoopste adequate oplossing wordt gezien. Dit ten opzichten van het plaatsen van een trapliften. Door dit primaat in te voeren beweeg je mensen ertoe om te anticiperen op leeftijdsbestendig wonen. Het is namelijk niet gezegd, dat een inwoner na het plaatsen van een traplift andere delen van het huis moet aanpassen om er te kunnen blijven wonen.
7. *Stoppen met standaard combineren van vervoer met dagbesteding*
Op dit moment krijgen alle inwoners die een indicatie krijgen voor de maatwerkvoorziening 'dagbesteding' automatisch ook een indicatie voor het vervoer dat ze van en naar deze voorziening brengt. We doen dit zonder dat er gekeken wordt of mensen in staat zijn om zelf, op met behulp van het netwerk, naar de voorziening te reizen. Het standaard combineren van deze twee voorzieningen wordt met deze actie teniet gedaan, waardoor er meer vrijheid ontstaat om maatwerk toe te passen en te werken vanuit het principe de goedkoopste adequate oplossing voor de inwoner.
8. *Loskoppelen regiotaxipas van vrijwilligersvervoer*
Inwoners die niet instaat zijn zichzelf te vervoeren, kunnen een beroep doen op de pareltaxi. Deze taxiservice wordt verzorgd door vrijwilligers en is daarmee een voorliggende voorziening binnen onze basisstructuur. Inwoners moeten echter een vervoerspas aanvragen bij de gemeente om van de pareltaxi gebruik te kunnen maken.

Dit heeft als ongewenst bijeffect dat inwoners met dezelfde pas ook gebruik kunnen maken van de maatwerkvoorziening regiotaxi, waarvoor deze pas ook geldt. Door deze voorzieningen sterker te scheiden kunnen inwoners gebruik maken van datgene wat passend is bij de hulpvraag.

9. *Verkorte route regio taxi 80+ terugdraaien.*

Oisterwijkse inwoners van boven de 80 jaar, kunnen nu automatisch een pas voor de regiotaxi aanvragen, zonder dat daar een gesprek met een medewerker van de toegang aan vooraf is gegaan om de noodzaak hiervan te beoordelen. Dat willen we terugdraaien, zodat de vanzelfsprekendheid van het verkrijgen van een pas eraf gaat en we deze maatwerkvoorziening alleen toekennen indien nodig.

4.2 Toelichting acties Jeugd

1. *Intensiteiten A en B van arrangementen 1 en 2 niet meer toekennen.*

Deze actie is gelijk aan actie 3 uit de Wmo. Het gaat hier om het niet meer toekennen van de lichtere maatwerkvoorzieningen (arrangementen genoemd bij Jeugd) omdat wij die ook in onze basisstructuur kennen. Een voorbeeld hiervan is opvoedingsondersteuning.

2. *Pgb tarieven verlagen*

Uitgangspunt is dat inwoners hulp en ondersteuning ontvangen die is ingekocht via de gemeente. Een PGB wordt aangewend wanneer iemand zelf hulp of ondersteuning wil inkopen, vaak is dat hulp of ondersteuning die niet door onze gemeente is ingekocht. De gemeente kan bij een PGB niet sturen op de kwaliteit die wordt geleverd van de hulp of ondersteuning. Door het verlagen van de PGB tarieven willen we inwoners stimuleren zo veel mogelijk gebruik te laten maken van de door ons ingekochte hulp en ondersteuning. Met deze actie zijn we volgend aan Goirle en Hilvarenbeek.

3. *ADHD zorg naar de huisarts*

Wanneer een jeugdige ADHD heeft en daarvoor behandeld wordt en medicatie gebruikt, wordt hij/zij gemonitord door een arts. Momenteel gebeurt deze monitoring door een medisch specialist uit het Elizabeth ziekenhuis in Tilburg.. Een huisarts kan deze monitoring echter in veel gevallen ook prima oppakken. Naast de inhoudelijke motivatie dat dit de samenwerking tussen huisartsen, jeugdartsen, ETZ en de GGZ-aanbieder bevordert en hiermee kinderen met (vermoeden van) ADHD dus sneller en dichtbij huis geholpen worden, betekent dit ook dat er geen gebruik meer hoeft te worden gemaakt van de ingekochte ADHD zorg van het ziekenhuis.

4. *Vervoer jeugdhulp alleen toekennen bij medische noodzaak.*

Deze actie is gelijk aan actie 7 van de wmo acties. Jeugdigen krijgen nu automatisch een indicatie voor vervoer als zij een aanvraag doen voor behandeling, zonder dat er beoordeeld wordt of het kind zelfstandig naar de locatie toe kan, ouders mogelijkheden hebben of de omgeving. Ook hierbij geldt; we willen de vanzelfsprekendheid van het combineren van deze beide voorzieningen weghalen. Kinderen kunnen, na implementatie van deze maatregel, een indicatie voor vervoer krijgen indien de medische noodzaak daartoe kan worden aangetoond. Met deze actie zijn we volgend aan Haaren.

5. *Rijgen van hulp*

Onder de nieuwe inkoop van de jeugdhulp is het niet meer mogelijk om twee keer op rij eenzelfde resultaat na te streven. Dat houdt in dat een vooraf afgesproken resultaat behaald moet worden. Lukt dit niet, dan is het niet mogelijk om voor hetzelfde resultaat een nieuwe

indicatie te ontvangen. Het is in die gevallen aan de aanbieder om het resultaat alsnog te behalen. Het risico ligt daarmee dus bij de aanbieder. We zien echter dat er toch dezelfde voorzieningen worden ingezet, doordat de hulpvraag net iets anders wordt geformuleerd. Deze manier van omzeilen van de regels noemen we rijgen van hulp. We willen dit voorkomen door onder meer de regionale arbiter vaker in te zetten wanneer we vermoeden dat er sprake is van rijgen van hulp.

Om de acties uit het strijdplan te kunnen doorvoeren, zullen onze verordeningen aangepast moeten worden. Daarin nemen we ook onderstaande beleidsmatige wijzigingen mee:

1. Zorg in natura als uitgangspunt voor de hulp en ondersteuning die geboden wordt.
2. We kennen geen jeugdhulp binnen het 'grijze gebied' toe.

De Jeugdwet biedt ruimte voor interpretatie, want er staat niet expliciet in genoemd 'wat' gemeenten voor hulp moeten aanbieden. De wet biedt daardoor onvoldoende kader om bepaalde hulpvormen af te wijzen. We zien een opmars van bepaalde hulpvormen die enkele jaren geleden niet werden toegekend, denk aan gedragsproblematiek bij hoogbegaafdheid en sociale vaardigheidstraining. Door dit soort 'grijze gebied' hulp niet meer toe te kennen, willen we zakelijker omgaan met de hulpvragen die gesteld worden en onze partners zoals scholen ook wijzen op hun verantwoordelijkheden in het kader van de wet passend onderwijs.

5. Consequenties Strijdplan Sociaal Domein

De acties uit het Strijdplan Sociaal Domein zijn niet geheel zonder consequenties. Zowel inwoners, partners, onze toegang en de gemeente zelf kunnen in sommige gevallen te maken krijgen met de consequenties van het plan. Consequenties die wij op dit moment voorzien, zijn:

1. Keuzevrijheid en vanzelfsprekendheid van hulp en ondersteuning valt weg
Verschillende acties uit het plan raken de vanzelfsprekendheid van hulp en ondersteuning. Waar sommige indicaties voorheen 'standaard' werden afgegeven, moeten inwoners nu de noodzaak aantonen. Die andere 'mindset' kan even wennen zijn voor onze inwoners. Ook geldt voor mensen die herbeoordeeld worden, dat er een kans bestaat dat de hulp of ondersteuning 'afgeschaald' wordt naar de basisstructuur omdat daar kwalitatief goede, maar goedkopere voorziening is, die prima bij de hulpvraag van de inwoner past.
2. Wachlijsten in de basisstructuur
Implementatie van de acties uit het Strijdplan Sociaal Domein, zal naar alle waarschijnlijkheid leiden tot een toenemende vraag voor ondersteuning vanuit de basisstructuur. Vooralsnog zijn er geen signalen van wachlijsten bij bijvoorbeeld dagbestedingsvoorzieningen, maar het zou kunnen dat er onvoldoende aanbod is voor de toenemende vraag. Indien we hier signalen over vernemen, zullen we hier tijdig op anticiperen.
3. Dringende wens om gezamenlijk op te trekken met regiogemeenten
De insteek van verzakelijking, kostenbeheersing en normalisatie zal door de gemeente Oisterwijk ook in de regionale samenwerking op het terrein van jeugdhulp en Wmo uitgedragen worden, bijvoorbeeld bij het formuleren van een nieuwe inkoopstrategie voor de inkoop van jeugdhulp. Gemeente Oisterwijk wil ook een zakelijker en duidelijker houding aannemen richting gecontracteerde aanbieders en vraagt hierbij de medewerking van de andere regiogemeenten.